

Боне замушка воловете, заудря ги, подгони ги. Но те вжр-
вяха бавно. Жетварките избягаха и той остана сам край гроби-
щата. Озърна се назад и чу глас из черквицата:

— Му-у-у! . . .

Боне заряза колата и воловете и побегна след жетварките.

— Бягайте, — изписка Радка, — таласджа ни гони . . . И с
писък жетварките хукнаха към селото . . .

Цялото село се разтревожи. Бабите изкочиха пред портите
и високо запrikaзваха, като клатеха глави.

— Явил се! . . . Пак се явил таласджа! . . . Това не е на
добро! . . .

Старците тржгнаха към кржмата да научат по-подробно
новината. Кржмата беше пълна. Боне Бързака беше там. Бле-
ден и разтреперан, той махаше ръце и разправяше как видял
страшния таласджм . . .

— А гласа му бучи като гржмотевица, — довърши той.

В това време влезе в кржмата учителя Драгни. Боне млъкна.
Всички отпавиха погледи към учителя.

— Какво има? . . . Каква гржмотевица? — запита той.

— Таласджм, . . . таласджм в гробищата, — извикаха няколко
души.

— А, тжй ли, — засмя се учителя.

— Боне го видял, — добавиха други.

— Вятжр, кой знае що му се е присторило . . . Плашите се
като деца, от тая запустяла сграда в гробищата, — рече учителя.

— А бе, какво му се присторило, видял го, чул го човека!..
Гонил чак до селото и Цончовите жетвари. Те едвам успели да
избягат, — превараха се да разказват неколцина.

— А Боне оставил и колата с воловете си там, — добави
шеговито един момък с кривнат над десно ухо калпак.

— Аз отивам да видя таласджа, — каза решително учителя.

— И ние ще дойдем с тебе, — извикаха няколко момци,
негови ученици.

— Ще дойда и аз да си прибера воловете, — рече Боне.